

NERO

MADE MEN

SARAH BRIANNE

SARAH BRIANNE

NERO
MADE MEN

2022

Táto kniha je beletristické dielo. Mená, postavy, miesta a udalosti sú výplodom autorkinej fantázie alebo sú použité fiktívne. Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, živými alebo mŕtvymi, udalosťami, alebo miestami, je úplne náhodná.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek elektronickými alebo mechanickými prostriedkami vrátane systémov na ukladanie a vyhľadávanie informácií, bez písomného súhlasu autora. Jedinou výnimkou je recenzent, ktorý môže v recenzii citovať krátke úryvky.

Toto dielo je určené len pre dospelé publikum. Všetky sexuálne aktívne postavy sú staršie ako osemnásť rokov. Varovanie: kniha obsahuje sexuálne situácie, násilie, drogy a explicitný jazyk.

Sarah Brianne

NERO

Copyright © 2019 by Sarah Brianne

All rights reserved

Translation © 2022 by Mgr. Lenka Martinková

Cover design © Young Ink Press

Slovak Edition © 2022 by Mgr. Lenka Martinková VYDAVATELSTVO PANDORA

ISBN 978-80-8247-031-7

ISBN 978-80-8247-032-4 PDF

ISBN 978-80-8247-033-1 EPUB

ISBN 978-80-8247-034-8 MOBI

PRVÁ KAPITOLA

Tí, čo nedokončili školu

Elle sedela na španielčine, pozerala na hodiny. Odprisahala by, že v triede je sto stupňov.

Do obeda ostávali ešte tri minúty. Bolo jej smutno za vianočnými prázdninami. Ani raz počas žiadneho voľna nemala tento neprijemný pocit. Nezáležalo na tom, koľkokrát ovládol jej telo, nikdy si naň nedokázala zvyknúť. Bolo to ako pocit blížiacej sa skazy.

Elle nenávidela školu. Nie, Elle opovrhovala školou celou svojou bytosťou. Jediný dôvod, prečo prežila na Legacy Prep High, bola jej jediná priateľka na svete, Chloe Mastersová.

Chloe ju potrebovala. Áno, Elle bola šikanovaná, ale Chloe, tú teraz mučili. Elle by urobila čokoľvek, aby ju udržala v bezpečí. Zaslúžila si ochrancu, a najmä po tom, čo sa stalo.

Všetky peniaze, ktoré Elle počas vianočných prázdnin našetrila, musela dať na školné. Inak by ju vyhodili, a to by znamenalo, že Chloe by už nemala žiadnu ochranu. Elle mala našťastie štipendium, ktoré získala za prospech a to jej stačilo pokryť takmer celé školné, ale zvyšok musela doplatiť. Pracovala preto každý večer v bistre.

Dve minúty do obeda. *Myslela som si, že keď sa človek pozerá na hodinky, čas plynie pomalšie...*

Elle sa desila obeda. Od posledného dňa pred prázdninami si k nej a Chloe študenti nemohli dovoľovať, a to znamenalo, že si všetku svoju nahromadenú agresiu na nich vybijú teraz. Boh im pomáhaj.

Do obeda ostáva už len jedna minúta. Elle otočila hlavu smerom k Chloe, hodiny jej už boli nanič. Jej to lámalo srdce, Chloe bola nervózna. Vedela to z jej zvesenej hlavy a z toho, ako si v lone stíska ruky.

Predstavila si jej milú tvár pod záplavou vlasov. Mala ju poznačenú hlbokými ryhami. Jedna sa začínala päť centimetrov nad obočím a ťahala sa až k jamke na líci, druhá bola dva centimetre nad a pod perami. Obe sa nachádzali na pravej strane jej tváre.

Elle sa zachvela pri predstave, že ju vidí prvýkrát odkedy má nové jazvy, a keď zazvonilo na obed, vyskočila. Schmatla tašku a postavila sa.

Zvládneš to. Avšak ten nepríjemný pocit bol spôsobený tým, že naozaj neverila, že to dokáže.

Pohla sa k dverám a za chrbtom pocítila Chloe. Presne tu ste Chloe mohli nájsť vždy, hneď za Elle, už tri a pol roka. Chloe sa k Elle približovala stále viac a viac každým dňom, až kým nekráčala len jeden krok priamo za ňou. Rýchlo sa naučili, že chodiť vedľa seba znamená väčší cieľ.

Prekročila čiaru na chodbe a pomalým krokom zamierila ku kaviarni. Počas bežných prestávok na chodbe mala zaužívaný systém – vybrať si čo najkratšiu cestu do triedy, ak jej samozrejme nestál v ceste veľký dav. Obrovský dav znamenal väčšie množstvo tých, čo ich urážali ako Cassandra, školská včelia kráľovná. Elle sa naučila nikde sa zbytočne nezdržiavať, pretože v triede im bolo vždy najlepšie, učitelia v nej zvyčajne zostávali aj počas krátkych prestávok čakajúc na nasledujúcu hodinu. Taktiež sa naučila nikomu nepozerať do očí, aj keď hlavu sklonenú k zemi nemala. To by vôbec nebolo dobré.

Toto bol však jediný čas, keď boli chodby pre ne obe bezpečné.

V jedálni na ňu a na Chloe čakalo oveľa väčšie nebezpečenstvo.

Elle prišla do jedálne a zmapovala svoje možnosti. Boli tu dva rady. Ten prvý viedol k niečomu, čo bolo každý deň iné: či už pizza, moriak alebo sekaná. Bolo to niečo, čo bolo do jedálneho lístka vybrané

na začiatku každého mesiaca. Druhý rad viedol vždy k tomu istému: placky alebo hamburger a hranolky. Elle a Chloe však nemali na výber z dvoch možností, mali len jednu. Museli sa postaviť do toho radu, kde bolo menej nebezpečných ľudí. To tiež znamenalo, že zvyčajne uviazli v rade, na konci ktorého jedlo nechutilo najlepšie.

Elle išla na koniec najkratšieho radu, všetci ostatní študenti si mysleli, že druhá možnosť je lepšia. Elle sa naň pozrela a dospela k rovnakému záveru.

Oveľa lepšia, pomyslela si.

Elle uvidela pred sebou dve postavy. Ona ani Chloe sa však nestážovali na nespravodlivosť. Bolo lepšie nevzbudzovať pozornosť.

„Cez prázdniny si mi ani raz nezavolať a ani nenapísal. Nechýbala som ti?“ Cassandra objala Nera okolo krku.

Nero ju chytil za pás.

„Prepáč, zlato. Mal som veľa práce.“

Nero Caruso. Prototyp vysokého, tmavého, príťažlivého muža. Bol svalnatejší ako takmer všetci ostatní seniori, ale stále štíhly. Svalnatý, tak by Elle opísala jeho telesný typ. Zbadala, že si cez prázdniny ostrihal vlasy. Pripadalo jej to zvláštne, pretože pokiaľ si pamätala, vždy ich mal dlhšie a uhladené dozadu. Teraz, keď boli oveľa kratšie, voľne sa mu pohybovali. Takto sa jej to páčilo viac.

„Znamená to, že aj dnes večer máš priveľa práce?“ Elle videla, ako sa Cassandrine prsia zdvihli vyššie.

V nasledujúcom okamihu Nero zachytil, ako na nich Elle zíza. Nespustil z nej zelené oči a potom sa naklonil, aby Cassandre niečo pošepkal do ucha.

„Zaobstarajte si izbu!“ zakričal niekto v rade.

Cassandra zaklonila hlavu a pristihla ich, ako na seba pozerajú, pričom vrhla na Elle hrozivý pohľad. Elle rýchlo prerušila očný kontakt. Cítila sa trápne, že ju prichytili, ako na nich zíza. Trénovala sa v tom, aby sa nikdy neďívala žiadnemu zo študentov do očí, najmä počas prejavov náklonnosti na verejnosti.

Bože, čo to so mnou dnes je? Elle nepotrebovala naštvat' Cassandru. Mala ju v hrsti už od prvého ročníka, keď chalan, ktorý sa Cassandre páčil, pochválil Elle vlasy. Cassandra sa postarala o to, aby sa Elle stala terčom a ten chalan s ňou od tej chvíle nechcel mať nič spoločné.

Rad sa konečne pohol a ony si mohli vziať podnos. Dnes boli na jedálnom lístku lasagne, zelená fazuľka a jablková omáčka. *Úprimne, mohlo to byť aj horšie.*

Vybrala si z chladničky vodu, prišla ku kuchárke a dala jej svoje číslo na obed.

„1089.“

„Toto bude platiť len prvý týždeň, Elle, potom si musíš buď vložiť peniaze na účet, alebo nosiť hotovosť každý deň so sebou.“ Kuchárka hovorila hlasnejšie, ako Elle považovala za nutné. „Tento rok sa to už nebude opakovať.“

Elle si nevedela predstaviť, že by sa mohla cítiť ešte horšie.

„Nebude.“ Posunula sa, aby Chloe mohla povedať svoje číslo.

„1072.“

Elle vedela, že pri pohľade na Chloinu vystrašenú tvár sa predsa len môže cítiť oveľa horšie. Teraz sa museli dostať k svojmu stolu.

Elle vykročila k ich zvyčajnému miestu. V jedálni bolo roztrúsených niekoľko stolov. Snaživí študenti obsadzovali stoly čo najbližšie k radom, nikto sa do nich neobúval, len ich ignorovali. Stoly v zadnej časti jedálne využívala populárna skupina. Elle a Chloe počas posledného tri a pol roka jedli vždy pri tom istom stole. Pri tom, ktorý bol najbližšie k dverám. Tento stôl bol niekde medzi oboma stranami, bližšie k tej študentskej. Len jeden stôl delil Chloe a Elle od populárnych deciek - plný šprtov. Roboti.

Elle sedela chrbtom k dverám. Páčil sa jej výhľad na celú jedáleň. Chloe sedela oproti nej, chcela sedieť radšej chrbtom k zvyšku sveta.

„Spala si v noci?“ spýtala sa súcitne Elle.

Vedela, že Chloe toho kvôli nočným morám nikdy veľa nenaspala, ale dnes vyzerala, akoby v noci nespala ani len jednu celú hodinu. Vy-

zerala bledo, takmer ako duch. Matnými čiernymi vlasmi sa snažila ukryť pravú stranu tváre. Pod sivými očami mala kruhy.

„Ani veľmi nie. Asi som naozaj nechcela začať znova chodiť do školy.“ Chloe sa prinútila usmiať na svoju kamarátku.

Elle sa na Chloe súcitne pozrela.

„Neboj sa, Chloe. Toto bude náš posledný semester na strednej škole. Potom už nikdy nebudeme musieť vidieť tváre robotov. Okrem toho, možno tých štyridsaťpäť minút bude ubiehať rýchlejšie, ako si pamätáme,“ povedala Elle a snažila sa zľahčiť ich situáciu.

„Boli sme preč iba tri týždne, Elle, nie tri roky,“ odvetila Chloe nútene.

„Hej! Za tri týždne sa toho môže stať veľa. Roboti mohli počas prestávky napríklad požiadať o srdce.“

Obe sa nad tým zasmiali.

„Ak by to tak naozaj bolo, potom by celá moja stredoškolská kariéra bola len jedna dlhá nočná mora a ja sa prebudím práve...“ Chloe zatvorila oči a o sekundu neskôr ich otvorila. „Teraz. No, vyzerá to tak, že nikto nepožiadala Glendu, dobrú čarodejnicu, o pomoc.“ Elle sa zasmiala a Chloe si nemohla pomôcť, pridala sa k nej. Elle bola rada, keď sa Chloe uvoľnila.

Obe začali obedovať. Elle si počas jedenia pozorne prezerala stoly robotov. Táto strana bola skutočne dosť rozmanitá. Bolo tu niekoľko stolov športovcov, jeden bol plný ragbistov a zvyšné boli zmesou baseballu, softbalu, basketbalu a futbalu. Zostávalo teda len niekoľko stolov pre ostatných.

Jej najnenávidenejším stolom bol ten s fashionistkami, ktoré si kúpali len značkové veci a všetky boli poväčšine roztlieskavačky. Cassandra bola, samozrejme, hlavou tohto stola. Stôl susediaci s Cassandriným pozostával z nechutne bohatých, a tým myslím naozaj NECHUTNÝCH. Všetko to boli chalani, ktorých hlavou bol Sebastian, Cassandrino dvojča. Elle sa už len pri pohľade naňho, nie to pri vyslovení jeho mena, chvela od strachu.

Dostávame sa k poslednému stolu, ktorý Elle naozaj nevedela opísať. Vždy tam sedeli traja chalani. Jeden z nich bol Nero, ktorý bol v podstate kráľom Legacy Prep, a ďalší dvaja boli jeho *bandou*, ako ich v škole radi nazývali. Ten veľký bol Amo a ten menší Vincent, obaja boli tiež maturanti. Elle si však všimla, že s nimi sedí aj niekto nový.

Musel byť prvák.

Elle by si ho rada prezrela, ale jediné, čo videla, boli jeho špinavé blond vlasy.

Zrazu niekto vstúpil do jej osobného priestoru. Vtedy si uvedomila, že urobila obrovskú chybu, prestala dávať pozor.

„Hľadala som ťa celý deň. Je tu menší neporiadok, je treba ho upratať.“ Cassandra vzala Ellin tanier a zhodila ho zo stola. Potom sa opäť ozval jej vysoký piskľavý hlas. „No tak, upratuj, ty čašníčka.“

Celá kaviareň pri jej slovách zmĺkla. Z toho slova Elle naskočila husia koža, a pritom to mohlo byť jej krstné meno, pokiaľ išlo o nich.

Elle premýšľala. Mala dve možnosti. Prvá: bezočivo ju ignorovať alebo sa tváriť, že ju nepočuje a druhá: reagovať buď vtípnou odpoveďou, alebo niekoľkými krátkymi slovami. Vybrala si prvú možnosť, potom sa zadívala na Chloe, ale keď zbadala paniku v jej tvári, bola by radšej, keby to neurobila.

„Ty suka, viem, že ma počuješ.“

Cassandra vzala Chloin tanier a podržala jej ho nad hlavou. Chloe sa snažila rýchlo uhnúť, ale dve z Cassandriných falošne blondých prsluhovačiek už boli pri nej, stáli z oboch jej strán a prinútili ju sadnúť si späť.

„Upratuj ten neporiadok, ako sa od čašníčky očakáva, inak si aj tá malá obluda bude musieť upratať svoj vlastný neporiadok.“

Jediné slovo, ktoré jej naháňalo husiu kožu viac ako čašníčka, bolo *obluda*.

Elle pocítila, ako jej do tváre udrela handra, *pomoc* od Sebastiana. Na chvíľu uvidela Chloe, ako si šúcha ruky. Nechcela ju vidieť v takomto stave.

Dobre, horšie to už nemôže byť.

Elle prehltila svoju hrdosť a zdvihla handru. Potom prehltila svoju hrdosť ešte raz, keď sa pustila do upratovania neporiadku z podlahy.

Keď Elle dokončila túto zahanbujúcu činnosť, pristúpila k Chloe.

„No tak, Chloe. Podme.“

Vystrela ruku. Vedela, že Chloe ju nikdy za ruku nechytá, ale týmto dostane signál, aby odtiaľto vypadla.

„Mrzí ma to, ale na niečo si ešte zabudla.“ Cassandra sa chystala prevrátiť tanier priamo nad Chloinou hlavou, čo Elle prinútilo urobiť jediná vec, ktorá jej napadla. Silnejšie zatlačila tanier opačným smerom, na Cassandru.

V kaviarni vládli zmiešané pocity. Niektorí sa nevedeli ubrániť smiechu, zatiaľ čo ostatní boli príliš v šoku z toho, čo sa práve stalo, aby vôbec reagovali. Elle sa cítila horšie ako kedykoľvek predtým. Naplo ju, chystala sa vyvracať aj to málo obeda, čo nestihla zmiesť z podlahy.

„Ty zasraná suka!“ Cassandrin hlas bol taký vysoký, že si takú výšku sotva vedel niekto predstaviť. „Skončila si.“

Elle vedela, že teraz jej zostáva už len jedna možnosť. Utekať.

Chytila Chloe za zadnú časť trička. Bola vo vážnom šoku, ale nie až natoľko, aby jej to bránilo v úteku. Elle sa rozbehla rovno k dverám. A tu je ten dôvod, prečo sedeli vždy pri stole, ktorý bol k nim najbližšie.

Tesne pred tým, ako vybehla dverami von, všimla si pána Evansa, ktorý v nich stál. Pán Evans bol jej učiteľom angličtiny a jediný učiteľ angličtiny na Legacy Prep, ktorý veril, že v angličtine sa dá byť kreatívnym, nehovoriac o tom, ako dobre vyzeral. Všetky dievčatá sa doňho zaľúbili, odkedy tu na začiatku roka začal učiť.

Doriti, bola v pasci. Elle zastala, vedela, že je mŕtva. Nebolo možné, aby niekto urobil niečo takéto Cassandre a prešlo mu to.

„Elle, Chloe, vráťte sa do triedy.“ Pán Evans hovoril pokojne, možno až príliš pokojne, ale nemienila premárniť ani sekundu tohto zlatého lístka. Práve vyhrala v prekliatej lotérii.

Elle a Chloe vybehli z jedálne. Cestou von Elle počula, ako pán Evans pokojne hovorí.

„Slečna Rossová, poupratujte ten neporiadok, ktorý ste práve narobili. Nemôžem dopustiť, aby si ostatní študenti mysleli, že by im to tiež prešlo, však? A keď skončíte, stretneme sa v kancelárii zástupcu riaditeľa...“ Jeho hlas zanikol.

Som v háji. Nie. Som viac ako v háji.

Keď dorazili do triedy španielčiny a dvere sa zatvorili, prvá prehovorila Elle.

„Je mi to veľmi ľúto, Chloe. Bola to len reakcia. Nechcela som, aby to na teba vyliala.“

„Ja viem, ale čo budeme robiť? Ona nás zabije. Vieš to.“ Elle nedokázala povedať, či je Chloe rozrušená z úteku alebo sa skutočne bojí o svoj život.

Elle si sadla a položila hlavu na stôl.

„Nemám potuchy, čo budeme robiť.“ Pozrela sa na Chloe. „Nejaké návrhy?“

„Áno, odídeme z tejto strednej školy.“

Od Chloe to možno vyznelo sarkasticky, ale nemohlo to byť bližšie k pravde.

DRUHÁ

KAPITOLA

Barbina č. 1

Elle a Chloe sa skutočne báli o svoj život, keď na konci hodiny španielčiny zazvonilo. Boli odsúdené.

Ďalšiu hodinu už nebudú môcť byť spolu. Elle mala hodinu umenia, ktorú Chloe už navštevovala v prvom ročníku, preto ju nemohla absolvovať s ňou. Chloe mala hodinu biológie a tú, samozrejme, Elle absolvovala už v prvom ročníku. Bola škoda, že celý život sa im zmenil po tom, čo dostali rozvrh v prvom ročníku.

Elle vedela, že musí s Chloe najprv zájsť na hodinu biológie. Nanešťastie to pre ňu znamenalo dvojnásobne dlhší čas strávený na chodbe. *Skvelé.*

Elle s lútosťou vyšla na chodbu s Chloe za chrbtom. Kráčala maximálnou možnou rýchlosťou a snažila sa na nich príliš nepútať pozornosť. Chloina trieda našťastie nebola ďaleko od triedy, kam chodievali na španielčinu. Elle bola vďačná, že ju na miesto dostala bez nejakej ujmy.

„Počkej pri lavici, keď zazvoní. Vrátim sa po teba. Sľubujem, že na chodbu vyštartujem prvá.“

Chloe si zahryzla do pery.

„Hm, dobre, nepohnem sa z miesta.“

„Dobre teda, uvidíme sa o chvíľu.“ Elle dúfala, že to pred Chloe vyznelo presvedčivo.

„Buď opatrná, Elle.“

Ten úprimný a sladký hlas spôsobil, že Elle sa len sťažka dokázala otočiť a ísť do svojej triedy. Teraz bol rad na nej, aby sa bezpečne dostala tam, kam má, pretože vedela, že Cassandra na ňu bude čakať.

Zvrtla sa a ponáhľala sa najrýchlejšie ako len vedela.

Elle si sadla. Zvyčajne sedávala stále vzadu, ale teraz potrebovala byť čo najbližšie k dverám. Bola rada, že je od Chloe oddelená práve na hodine umenia. Bol to ľahký predmet a nevyžadoval si mať pri sebe žiadneho partnera. Spomenula si, ako jej Chloe hovorila, že trieda je malá a nikdy nepracovali vo dvojici. *Mať partnera* bolo to najhoršie, čo sa mohlo stať dievčaťu na konci potravinového reťazca.

Elle klesla na svoje miesto práve vo chvíli, keď sa vo dverách objavili Cassandrine blondérové prisluhovačky. *Samozrejme.*

Keď si sadli presne na druhej strane triedy, upreli svoje pohľady na Elle.

Som úplne v riti.

Niečo si navzájom pošepli a jedna z nich vzala do ruky telefón. Písala správu.

Nie, teraz som úplne v riti.

Elle vedela, že písali Cassandre o tom, kde ju presne nájde. Rozmýšľala, že napíše Chloe, že možno čoskoro bude po nej, ale Chloe by si robila starosti a nepočkala by ju pri lavici, keď zazvoní. Keď si po Elle príde Cassandra, Chloe bude v bezpečí tam, na svojom mieste, a kým sa rozhodne triedu opustiť, väčšina študentov už bude na ceste domov.

Tesne pred začiatkom hodiny vkráčal dovnútra Nero a sadol si k obľúbenému stolu, okolo ktorého sa zhromažďovali Cassandrine barbiny a niekoľko športovcov. Každého z nich zaujímala len jedna vec, postavenie. Status pre nich znamenal celý život. Elle pomyslela na to, že keby jej padol do lona dolár zakaždým, keď počuje slovo *status*, mohla by si desaťkrát zaplatiť školné.

Rozhliadla sa po miestnosti. Ako jediná sedela za stolom sama a úplne si uvedomovala, kde je jej miesto na Legacy Prep. Dokonca aj šprtom bolo jasné, že sa s Elle nemôžu rozprávať. Neodvážili by sa na ňu ani len pozrieť. Elle im to ani nikdy nevyčítala.

Toto je svet, v ktorom je človek človeku vlkom.

Začala hodina a učiteľ chcel, aby sa hneď pustili do svojho prvého projektu. Bolo to jednoduché. Jediné, čo museli urobiť, bolo vytvoriť plagát, ktorým čo najvernejšie zobrazia svoju individuálnu osobnosť. Mohli použiť ľubovoľný materiál.

Elle sa pozerala na prázdny biely papier a premýšľala, kto presne je. Nuž, *ona* vedela, kto je, ale tieto steny jej nedovolili byť sama sebou. Nie, tu jednoducho *nemohla* byť sama sebou.

Svetlé blond vlasy jej siahali po prsia, oči mala veľké, modré. S farbou jej vlasov a očí kontrastovala mierne opálená pokožka. Páčilo sa jej, že je iná, že má charakter; na rozdiel od ostatných, ktorí sa snažili vyzeráť rovnako. Verila, že vyzerá mladšie ako ostatné dievčatá v jej veku, hoci možno to bolo len nedostatkom mejkapu a módneho oblečenia. Nedokázala to presne určiť. Jej vzhľad našťastie neurčoval, *kým* je.

Otvorila tašku a vytiahla z nej list papiera. Mohla by si plagát najprv nakresliť a medzitým sa pokúsi na niečo prísť.

Po niekoľkých neúspešných pokusoch sa už nedokázala poriadne sústrediť. Barbiny sa smiali tak nahlas, až to vyzeralo, že sú v ruji. Obklopovali ich najsexi športovci, nehovoriac o kráľovi Legacy Prep.

Elle sa pozrela na hodiny. Do konca hodiny už nezostávalo veľa času. Musí vypnúť hlavu, mala v nej priveľa myšlienok.

Cassandra sa ju chystala zabiť. V tej chvíli nemohla ochrániť Chloe. Dnes večer v bistre zatvára a musí si nájsť čas na esej, ktorú zadal pán Evans, päťsto slov o tom, koho má najradšej.

Áno, ak sa toho vôbec dožijem.

Elle niekto potľapkal po chrbte a tým ju vrátil do reality.

„Dúfam, že stihneš prísť k oblude načas. Bola by škoda, keby sa jej niečo stalo.“

Bola to barbina číslo jeden, tá, ktorá bola Cassandre najbližšie.

Potom si Elle uvedomila, že ten zvuk, čo počuje, je zvuk vytryskujúcej farby.

Nie, nie môj veľký, pohodlný biely sveter!

Celá trieda nemohla inak, len sa smiať nad jej mukami. To bolo to, čo Elle bolelo najviac. Nenašiel sa nikto, kto by ju podržal, všetci sa vždy iba smiali.

„Poďakovať sa mi môžeš neskôr, ty čašníčka. Viem, že si potrebovala dôvod na návštevu *Goodwillu*.“

Elle už mala na dnes dosť a Chloe tu nebola, aby ju mohli zasiahnuť následky. Ak mala dnes zomrieť, tak aspoň v boji.

CŘŘŘRN.

Chloe.

Elle schmatla tašku. Neuveriteľne rýchlo vybehla z triedy a na svoju odplatu okamžite zabudla. Chloe ju potrebovala.

Vtedy jej to došlo.

Dúfam, že stihneš prísť k oblude načas.

Konečne pochopila - jediný spôsob, ako jej ublížiť, bolo ublížiť Chloe.

Och, doriti! Už idem, Chloe.

Elle sa rozbehla po chodbe, nekráčala zrýchleným krokom, BEŽA-LA. V tej chvíli jej bolo jedno, či na seba upozorní alebo nie.

Keď vbehla do Chloinej triedy, zastavila sa. Nemohla uveriť vlastným očiam. Srdce jej na chvíľu prestalo biť.

„Chloe, si v poriadku?“

TRETIA

KAPITOLA

Bojovat' ohňom proti ohňu

Elle zbadala, ako sa pán Evans rozpráva s Chloe, ktorá si zakrývala tvár rukami opretými laktami o stôl. Chloe k nej zdvihla zrak.

„Áno, som v poriadku, El...“ nedokončila, oči sa jej rozšírili. „Si v poriadku? Čo sa stalo?“ Vstala a pribehla k nej.

Elle pohľadom zabľúdila k pánovi Evansovi.

„Hm, náhodou som sa na hodine umenia oliala farbou. O čom sa rozprávate?“

Pán Evans podišiel k nim.

„Práve som šiel okolo a videl som Chloe samú. Chcel som sa uistiť, že je všetko v poriadku. Decká sú zvyčajne jednou nohou za dverami, ešte skôr, ako poslednýkrát zazvoní.“

„Áno, rozumiem. Vezie ma domov. Povedala som jej, že sa tu stret-neme.“

„Ako to, že ste sa stretli tu, a nie v triede, kde sú hodiny umenia? Veď tá je v prednej časti školy priamo pri východe...“

Elle napadlo, že pán Evans nevyzerá ani trochu zmätene.

„Myslím, že sme o tom takto neuvažovali.“ Elle sa vydala na cestu von z triedy. „Uvidíme sa ráno, pán Evans. Poď, Chloe, musím sa pri-praviť do práce.“

Elle dúfala, že to nechá tak. Vychádzali na chodbu, keď sa pán Evans ozval.

„Elle, keby si sa niekedy potrebovala porozprávať, vieš, kde ma nájdeš.“ Elle sa pri hlase pána Evansa otočila. „A na hodine umenia sa snaž byť opatrnejšia. Nabudúce by to nemusela byť len farba, ktorá sa na teba vyleje.“

Nie, nemohol to nechať len tak. Elle pokračovala v chôdzi.

„Prajem vám dobrú noc, pán Evans.“

Elle a Chloe prešli križom cez školou, a keď vyšli von, mali pocit, akoby z nich opadla ťarcha, akoby boli takmer voľné.

„Takže, kto rozliat farbu? A dopekla, po celom oblečení. Toto sa mi na tebe páčilo najviac.“

Elle sa pozrela na svoje telo. *Dofrasa, dokonca mala na sebe aj svoje obľúbené vyblednuté džínsy.*

„Jedna z Cassandriných prísluhovačiek.“

„Ktorá? Ona?“ Hlavou kývla k Nerovi, ktorý stál vedľa svojho Cadillacu s barbinou číslo dva.

Elle ich počula rozprávať sa.

„Nero, mohol by si ma odviezť domov? Dnes ráno som prišla s Cassandrou.“ Oprela sa o jeho auto a venovala mu sladký úsmev.

„Žiadny problém, zlato.“ Nero jej očami prešiel z očí na hrud'. „Leo, poďme!“

Elle zbadala, ako k autu beží mladý chlapec. Úprimne, bol miniatúrnou verziou Nera, najmä kým si neostrihal vlasy. Jediný rozdiel medzi nimi bol, že chlapec mal vlasy farby špinavej blond. Elle si uvedomila, že je to práve ten nový, čo sedel pri Nerovom stole.

„Zadné sedadlo, Leo.“

Elle sa zdalo, že Leo sa pri tej poznámke tváril celkom roztomilo. Všetci nastúpili do auta, zabuchli dvere a Elle sa myšlienkami vrátila späť.

„Nie, tá druhá.“

Elle pokrútila hlavou. Naozaj sa z toho musím spamätať.

Oni dve nastúpili do Chloinho BMW. Na rozdiel od áut ostatných detí, ktoré mali rôzne Mercedesy, Porsche a Lamborghini, bolo aj toto na úrovni. Nie príliš drahé, nie príliš okázalé. Pravdaže, Chloe by si sama nikdy nevybrala niečo také, ale jej otec politik jej nedal na výber.

Keď sa dvere zavreli, Chloe prehovorila s tvárou plnou obáv.

„Elle, deje sa niečo? Dnes sa správaš čudne.“

„Je mi dobre, Chloe. Myslím, že som len unavená z tých istých každodenných sračiek.“

„Počúvaj, Elle, nemusíš tu zostať. Môžeš ísť. Keby sa tvoji rodičia dozvedeli, ako sa tu s tebou zaobchádza, nedovolili by ti vrá...“

Elle Chloe prerušila hľadiac jej uprene do očí.

„Neopustím ťa, Chloe. Už som ti to povedala tisíckrát.“

„Nuž, prežili sme dosť dlho vďaka tomu, že sme sa s nimi nezaplietli. Nie som ako ty, Elle.“ Chloe sa pozrela na volant.

Elle sa zahľadela na Chloe a presne vedela, čo od nej žiada.

„Dobre, Chloe. Nebudem bojovať. Sľubujem.“

Chloe stlačila tlačidlo na naštartovanie auta.

„Bojom nič nevyriešiš, Elle. Ty to vieš.“

Elle prikývla a usmiala sa na Chloe. *Áno, kedysi som si to myslela.*

Dnes však Elle na niečo prišla. Proti ohňu bolo treba bojovať ohňom.

Elle vošla do vchodových dverí, zamávala Chloe, zavrela ich a oprela si o ne hlavu.

„Všetko v poriadku, zlatičko?“

Elle nadskočila.

„Och, ahoj, mami. Áno, všetko je super, len som unavená.“ Elle si prezrela obývačku. „Je otec v kuchyni?“

„Nie, ehm, je v posteli a spí.“

„Nevstal celý deň?“ Elle sa začala obávať.

„Nie, zlatičko, práve si ľahol, aby si zdriemol.“ Ellina mama sa na ňu usmiala. Ani ona neverila vlastným slovám.

„Dobre. Budem si v izbe robiť domáce úlohy, potom pôjdem do práce.“

Elle sa pohla k svojej izbe, ale keď kráčala okolo rodičovskej spálne, zastavila sa a rozmýšľala, či má ísť otca skontrolovať. *Možno neskôr. Už aj tak mám z toho depresiu.*

Elle vošla do izby a zapla počítač.

Koho milujem najviac? Uvažovala o svojej eseji. Evansova hodina angličtiny bola jej najobľúbenejšia, jedného dňa chcela byť spisovateľkou. Odpoveď úprimne poznala. Napriek tomu sa v tejto chvíli cítila trochu zradená svojím otcom, človekom, ktorého milovala najviac. Bez ohľadu na to, ako málo jej otec rozprával, vždy jej zaželel dobrý prvý deň v škole, a toto by bolo naposledy. Rozhodla sa, že kvôli známke dá svoje pocity bokom. Dostala sa asi do polovice textu, pozrela sa na hodiny a uvedomila si, že sa musí pripraviť do práce.

Obliekla sa do uniformy, ktorú nenávidela asi viac ako samotný život. Bola presvedčená, že už prešlo dvadsať rokov, odkedy sa červená farba zmenila skôr na prepálenú oranžovú. *Aspoň som si celkom istá, že bývala červená.*

Elle si obliekla kabát, ktorý bol výsledkom jej doteraz najlepšieho náuku v *Godwille*.

Keď bola pripravená, vyšla zo spálne a zamierila do kuchyne.

„Ahoj, Josh. Aký bol prvý deň po návrate?“ Elle nemohla zabudnúť na všetky svoje problémy, keď uvidela tvár svojho osemročného brata.

„Myslím, že dobrý,“ Josh pokrčil plecami. „A čo tvoj, Elle-bell?“

Elle sa tvrdo pozrela na Josha. Okrem toho, že mal svetlé vlasy, mala pocit, že kvôli jeho výrazu sa pozerá do zrkadla.

„Myslím, že dobrý.“ Rozhodla sa, že sa s ním bude musieť čoskoro porozprávať a zistiť, ako to v škole naozaj ide. „Dobre to vonia, mami. Necháš mi trochu na neskôr?“

„Samozrejme, zlatičko. Tvoj otec je v obývačke.“ Ellina mama sa tentoraz naozaj usmiala.

Elle vošla do obývačky, kde čakala, že jej otec niečo povie, ale nestalo sa tak.

Išla k dverám, ale skôr ako ich otvorila, povedala:

„V škole bolo skvele, otec.“

Bola úprimne sklúčená. Nielenže jej nepoprial pekný posledný prvý deň, ako to bolo jeho tradíciou, ale teraz sa jej ani nespýtal, ako sa jej darilo.

Striasla zo seba zranené city a vyšla von. Chladný vzduch na jej pokožke ju potešil. Vôňa bola svieža a čistá. Zvuk vrždiacich topánok na snehu jej okamžite zdvihol náladu.

Elle dokráčala na autobusovú zastávku. Autobusom sa odvezie do centra. Nasadla, našla si miesto pri okne a hľadela na ubiehajúcu krajinu. Kansas City v Missouri sa jej naozaj páčilo. Bol to jej domov, avšak za posledných pár rokov mala pocit, že tam už nepatrí.

Možno musím odísť preč s Chloe.

Keď prišla na miesto, vystúpila z autobusu a vydala sa okolo niekoľkých blokov k bistru peši. Počas chôdze Elle nevadil hluk ani ruch, rada pozorovala okoloidúcich.

Pred hotelom *Kansas City Casino*, ktorý sa nachádzal hneď vedľa bistra, zbadala Elle stáť dvoch mužov. Upútali jej pozornosť. Jeden z nich mal pod očami vačky. Asi niečo berie, pomyslela si Elle. Stále sa obzeral cez plece, akoby si preňho mal každú chvíľu niekto prísť. Druhý mu prísne dohovárал. Nepočula, čo hovorí, ale vedela, že sa ho snaží dostať pod kontrolu.

Keď Elle prešla popred nich, počula, ako ten chladný povedal: „Veľký šéf ti dal prácu. Nemáš, kurva, na výber.“ Hrubý taliansky prízvuk sťažoval rozoznávanie slov v hluku mesta.

Elle pokračovala v chôdzi. Bolo jedno, o čom sa rozprávali, nebola to jej vec.

Vošla do bistra a zavesila si kabát na vešiak. Bola to stará reštaurácia, ktorá potrebovala poriadne zmodernizovať. Všetky budovy v centre mesta boli staré, hoci niektoré si zachovali svoj šmrnc spred rokov. *Rovnako ako oblečenie, ktoré som nútená nosiť.*